

Publicerad 2017-09-25 01:45 av Marianne Räf

En speciell skapelse.

Om människan

Här i människans rike
är vi alla, ganska, små.
Vi är varandras like, -
- men skillnader finns, ändå.

Du kan hamna i nånns famn,
ser det som ditt enda sätt
att -mänskligt- komma i hamn.
Vilket, väl, är allas rätt.

Långa, fina sekvenser, --
som ilar fram å åter,
testar mänskliga gränser -
å övertramp förlåter.

Människan vill behaga
Kärlekar som hon har fått !
Inte ta folk av daga, --
som ej har gjort henne nått!

Till Jorden kom människan
för, drygt, 6.000 år, sen.
Om detta du läsa kan
i skrifter om Sanningen !

Hon börja´ å så sitt frö, -
alltså : förökade sig ..
Ty, människan vill ej dö.
Det är ingen poppis grej!

Leva, vill hon - med råge.
Det är, - utan tvekan så.
Mot sin ljusa regnbåge, -
- jag vet, - vill människan gå !!

Å, finna rosa Lycka, --
vill varje kvinna å man.

Att med den hjärtan smycka...

Detta önskar människan !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten